

בש"פ 5704/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5704/14

כבוד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה בהסכמה להארכת מעצר שביעית מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות
אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996.

תאריך הישיבה: (31.8.2014) ה' באלוול התשע"ד

בשם המבקשת:עו"ד נעימה חנאובי

בשם המשיב:עו"ד נועם בונדר

החלטה

*

1. בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996.

ענינו של המשיב נסקר בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה. משכך, אסקור את הרקע וההלים עד

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כה בקצרה.

2. ביום 2012.9.7, הוגש נגד המשיב כתב אישום המיחס לו מספר רב של עבירות אינס, מעשי סדום, מעשים מגונים, תקיפה בנסיבות מחרירות, תקיפת קטינה ואוים, אותן נטען כי ביצע כלפי בתו הקטינה, ילידת 1994 (להלן: המתלוונת). בנוסף, הואשם המשיב בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על-פי המתויר באישום הראשון, בין השנים 2008-2012 נהג המשיב לאנוס את המתלוונת, לבצע בה מעשי סדום ומעשים מגונים תוך שהוא מאיים עליה ומפעיל כלפי אלימות קשה. באישום השני פורטו מעשי אלימות פיסית קשה בהם נקט המשיב כלפי המתלוונת מאי שהייתה רכה בשנים. בין היתר ציין, כי המשיב נהג לחייב מתלוונת במקל מטאטה ולהצליף בה עם כבל חשמלי, עד שהיא גורם לה חבלות גופו של ממש. במקורה אחד גרם לה כוויות ובפעם אחרת היא נזקקה לטיפול רפואי. כאשר המתלוונת אמרה למשיב כי מסטר על מעשי, הוא איים עליה כי "שלח אותה שוב" לבית חולים. על-פי המתויר באישום השלישי נטען כי המשיב סרב לשף פעולה עם שוטרים שהגיעו לעצור אותו ביום 26.6.2012 על ידי כך שעשה מעשים בכוונה להפריע להם למלא את תפקידם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבוקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, וביום 2012.7.18 נעתר בית המשפט המחוזי בבאר שבע לבקשת והורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. ציין, כי קיימות ראיות לכואורה "ברמה מסוימת ביותר" בינהן הודהה המשיב בחילק גדול מן המיחס לו, והודעתהן של המתלוונת ושל עובדות הפנימיה בה היא שהתה. בית המשפט המחוזי קבע גם כי נשקפת מן המשיב "מסוכנות מחרידה" נוכח חומרת המעשים המיחסים לו, וכי "לא תשכנן לו למשיב חלופת מעצר באשר היא". המשיב הגיע שתי בקשות לעיון חוזר בהחלטת המעצר עד תום ההליכים. האחת, בעילת כرسום בריאות והשנייה, לצורך בחינת שחרור לחופה. שתי הבקשות לעיון חוזר נדחו, כאשר ערך על ההחלטה הראשונה נדחה גם (בש"פ 6253/12).

4. משפטו של המשיב לא הסתיים בתום תשעה חודשים, הגישה המבוקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים. ביום 2013.4.3 קיבל השופט י' עמית (בש"פ 2158/13) את הבקשה והורה על הארכת מעצרו של המשיב. בין לבין, הגיש המשיב בקשה שלישית לעיון חוזר, בה הציע חלופת מעצר בבית אמו בפיקוח ארבעת אחיו ובתנאים מגבלים נוספים. ביום 2013.5.2 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, וקבע כי מדובר בחופה שנדרתה בעבר. ערך שהגיש המשיב על החלטה זו, נדחה על-ידי השופט א' רובינשטיין (בש"פ 3538/13). ימד עם זאת, ציין כי לכואורה המסוכנות קיימת רק כלפי המתלוונת, וכי יש לבחון האם ניתן לנטרל אותה באמצעות פיקוח, איזוק והרחקה. נוכח האמור נקבע כי המשיב יפנה לבית המשפט המחוזי לאחר מסירת עדות המתלוונת, וזמן תסוקיר עדכני בעניינו כדי לאפשר בחינה של חלופות מעצר אפשריות. בחולוף פרק זמן נוסף, הוארך מעצרו של המשיב בהסכמתו (בש"פ 4782/13).

5. המשיב הגיש בקשה רבעית לעיון חוזר, במסגרת טען כי יש לשחררו ממעצר וזאת משום שהמתלוונת עזבה את הארץ ומשכך לא נשקפת עוד מסוכנותה ממנה. ביום 2013.7.25 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה תוך שקבוע מסוכנותו של המשיב אינה רק כלפי המתלוונת. בית המשפט ציין גם כי יש ממש בטענה כי המתלוונת "הועזבה" מן הארץ. ערך שהוגש לבית משפט זה, קיבל השופט רובינשטיין (בש"פ 5371/13) כי לא קיימות הוכחות ממשיות לכך שהמשיב הבהיר את המתלוונת, והורה על עリכת תסוקיר מעצר אשר יבחן אם מסוכנות המשיב מוקדמת רק במתלוונת וכן את אפשרות שחרורו לחופה מעצר. ביום 2013.8.27 הוגש לבית המשפט המחוזי תסוקיר מעצר. בקצרה יאמר כי התסוקיר היה שלילי. בתסוקיר מתויר המשיבcadmus שנוגג באלים כדי להשליט את רצונותיו על סביבתו, ובין היתר בשל כך, הוערך כי מסוכנותו אינה מוקדמת אך במתלוונת. שירות המבחן התרשם כי המפקחים שהוצעו אינם מבינים את משמעות המיחס למשיב, וכי החלופה המוצעת מעכימה את רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו. לנוכח האמור,

דחה בית המשפט המחוזי ביום 27.8.2013 את בקשת המשיב לשחררו לחילופת מעצר.

6. מיום 17.9.2013 ועד היום, הוארך מעצרו של המשיב ארבע פעמים נוספות (בש"פ 13/12/861; בש"פ 1451/14; ובש"פ 3740/14). במהלך תקופה זו, המתלווננת אותרה ושמיית הראיות חודשה. משפטו של המשיב לא הסתיים ולא צפוי להסתיים במסגרת ההארכה הששית, הגישה המבקשת את הבקשה שלפני, בה היא מבקשת כי יוארך מעצרו של המשיב בפעם השביעית.

ההילך העיקרי

7. כעולה מן הבקשה, שמיית ההוכחות בתיק העיקרי החלה בחודש יוני 2013, ועד לחודש אוקטובר באותה השנה התקיימו מספר דיוני הוכחות. לאחר מכן החל עיכוב בהליך בשל עדיבת המתלווננת את הארץ, עד לאיורה בחודש פברואר 2014. מאז נשמעה עדותה והיא נחקרה בחקירה נגדית. נכון לעת זו נסתיימה פרשת התביעה, כאשר בסך הכל התקיימו שבעה דיוני הוכחות, בהם העידו שנים-עשר עד תביעה. שמיית פרשת ההגנה החלה ביום 5.6.2014, באותו יום נשמעה עדותו של המשיב, וביום 19.6.2014 נסתיימה חקירותו הנגדית. בית המשפט קבע את התקיך ליום 29.9.2014 לסיום שמיית העדויות וליום 5.10.2014 לשמיית הסיכומים.

הבקשה

8. המבקשת, בכתב ובטל פה בפני, שבה על האמור בבקשתו המעוצר הקודמות. לשיטתה, העבירות החמורות המיוחסות למעציר, וכן האמור ביחס אליו בתסוקור שירות המבחן מיום 27.8.2013, מעידים על מסוכנות גבוהה הנש��פת ממנו ואשר אינה מופנית כלפי המתלוונת בלבד. צוין גם, כי פרשת התביעה נסתיימה והתיק קבעו לסיום שמיית הראיות ולסיכומים לימים 29.9.2014 - 5.10.2014, שניהם בתחום תקופת המעוצר המבוקשת.

9. בא כוח המשיב מתנגד לבקשתה. נטען כי המשיב נמצא כבר במעצר תקופה ממושכת, וכי יש ספק אם התקיך יסתיים במסגרת ההארכה המבוקשת. נטען עוד, כי המשיב לא יודע על מקום הימצאוה של המתלוונת, דבר אשר מפחית את המסוכנות שלו. נטען עוד כי חילופת מעצר עם מספר מפקחים בקרים יכולה לאין מסוכנות זו. לבסוף, נטען כי בשלב זה אין עוד חשש לשיבוש הליכי משפטו שהמתלוונת סיימה להעיד.

דין והכרעה

10. בכלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות, העומדת לנאים והנטמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור והגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקל במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את חלוף הזמן מאז הוגש הנאשם במעצר; קצב התנהלות הדינומים; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיוחסות לו ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנש��פת הימנו (ראו למשל: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 (29.11.2012)). ככל שתקופת המעוצר הולכת ומתארכת משתנה נקודת האיזון וגובר משקלה של הזכות להרשות העומדת לנאים אשר טרם הורשע, כך, עוצמת השיקולים הנדרשת להצדקת הארצת המעצר גוברת עם כל הארכה נוספת. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת לטעמים עמוד 3

להתמכות ההליכים (בש"פ 644/07 מדינת ישראל נ' נאצר (20.2.2007)).

11. בנסיבות הנוכחית מתקיימים שיקולים לכואן ולכאן. המשיב נתון במעצר כבר תקופה ממושכת. פרשת התביעה הסתימה זה מכבר ועל פניו יש בעובדה זו כדי להפחית מן החשש לשיבוש הליני משפט. יחד עם זאת, אל מול שיקולים אלה עומדת מסוכנותו של המשיב שאון להקל בה ראש ואשר אינה מופנית כלפי המתלוונת בלבד. זאת ועוד, המתלוונת שבאה ארצתה, דבר המעליה את המשקל שיש לייחס למסוכנותו של המשיב. אשר לנצח ניהול ההליכים, למשיב יש חלק בתמשוותו של ההליך. כך קבע השופט נ' סולברג (בש"פ 14/1451) כי "קצב התנהלותו של התקין ראוי למדוי ואינו מביערzzoן. עם זאת נראה כי האחריות לכך נופלת, בכל הפחות בחלה, לפתחו של המשיב, אשר הגיע בקשות רבות לדחית הדינום במשפטו". בכך יש להוסיף כי, על פניו נראה שימושו של המשיב מתקרב לסומו. כפי שעולה מהבקשה, בחודש ספטמבר קבועה ישיבה לשםית סיכון טענות הצדדים. כך שישנו סיכוי סביר כי הכרעת הדיון תינתן בקרוב. משכך, ומשוראים את סיום ההליך באופק, החלטתי לקבל את הבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים.

ניתנה היום, י"ב באלוול התשע"ד (7.9.2014).

שפט